Lietas Nr. C28393612
Lietas arhīva Nr. CA-0261-14/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2014.gada 4.decembrī

VIDZEMES APGABALTIESAS CIVILLIETU TIESAS KOLĒĢIJA
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Pinne
tiesneši A.Bukavs un S.Bakmane
ar tiesas sēdes sekretāri E.Mackēviču
piedaloties atbildētājai un atbildētājas /pers. B/ pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/
advokātam A.Klusam

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. D/ prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda piedziņu, sakarā ar atbildētāju /pers. B/ un /pers. C/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa.

Prasītājs /pers.D/tiesā griezies ar prasības pieteikumu un tā grozījumiem (l.l.4-5, 68-73), lūdzot:

- piedzīt no atbildētājas /pers. C/ par labu prasītājam zemes nomas maksas parādu 2373,94 EUR un nokavējuma procentus 453,38 EUR, kopā 2827,32 EUR;
- piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam zemes nomas maksas parādu 1236,81 EUR un nokavējuma procentus 305,36 EUR, kopā 1542,17 EUR ;
- atzīt prasītājam tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas /pers. C/ procentus- 6 % gadā no galvenā parāda summas 2373,94 EUR;
- atzīt prasītājam tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas /pers. B/ procentus- 6 % gadā no galvenā parāda summas 1236,81 EUR;
- proporcionāli piedzīt no atbildētājām /pers. C/ un /pers. B/ par labu /pers. D/ ar šo lietu saistītos tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā un tās grozījumos norādīts, ka prasītājs ir nekustamā īpašuma – zemes gabala, kas atrodas /adrese/ Rīgā ar kadastra numuru /numurs A/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, īpašnieks. Savukārt atbildētājas ir uz prasītāja zemes gabala esošo dzīvojamās mājas (liters 1) un palīgceltņu (liters 2., 3., 4., 5) Rīgā, /adrese/ar kadastra numuru /numurs C/, kas reģistrētas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ īpašnieces. Atbildētājai /pers.B/ pieder 2/5 (prasības tekstā kļūda 3/5) domājamās daļas no ēku īpašuma, bet atbildētājai /pers. C/ – 3/5 (prasības tekstā kļūda 2/5) domājamās daļas no minētā ēku īpašuma.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumu uzlikts par pienākumu /pers. B/, /pers. C/ noslēgt ar /pers. D/ zemes nomas līgumu par zemes gabala /adrese/ar kadastra numuru /numurs A/1100 kvm platībā ar zemes nomas maksu 6 procentu apmērā no zemes gabala kadastrālās vērtības gadā, ar līguma termiņu uz 10 gadiem. Bez tam tiesa atzinusi, ka starp /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ kopš 2000.gada 1.janvāra pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par iepriekš minētā zemesgabala zemes nomu ar nomas maksu 5 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Spriedums ir stājies likumīgā spēkā 2011.gada 2.augustā, bet atbildētājas nav izpildījušas tiesas spriedumu.

Prasītājs 2012.gada 3.aprīlī atbildētājām nosūtījis pieprasījumu par sprieduma izpildi ar lūgumu līdz 2012.gada 15.aprīlim nomaksāt nomas maksu Ls 3420,11 jeb 4866,38 EUR (par periodu līdz 2012.gada 31.martam). Prasītājs pieprasījumā norādījis, ka turpmāk nomas maksa jāmaksā līdz katra ceturkšņa pirmā mēneša 15.datumam par tekošo ceturksni. Pieprasījumā prasītājs atšifrējis nomas maksas aprēķinu par katru gadu, kā arī norādījis, kā šajā periodā nomas maksa aprēķināta. Atbildētājas līdz prasības iesniegšanas dienai nav reaģējušas uz šo pieprasījumu.

Prasības pieteikuma grozījumos norādīts, ka sākotnējā prasība bijusi celta par Ls 3549,90 piedziņu, t.i. par zemes nomas maksas parādu periodā līdz 2012.gada 30.jūnijam. Pēc prasības celšanas tiesā laikā līdz 2014.gada 27.martam atbildētājas daļēji dzēsušas savu parādu un prasītājs papildus aprēķinājis nomas maksu par periodu no 2012.gada 1.jūlija līdz 2014.gada 31.martam.

Prasītājs prasības pieteikuma grozījumos ir veicis parāda un likumisko procentu aprēķinu, norādot katras

atbildētājas kopējo parādu un likumiskos nokavējuma procentus.

Prasības pieteikuma grozījumi pamatoti ar Civillikuma 1756., 1757., 1765., 2124., 2142.pantu, Civilprocesa likuma 195.pantu.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija spriedumu prasība pilnībā apmierināta (l.l.87-92). Tiesa piedzinusi no /pers. C/ par labu prasītājam nomas maksas parādu 2373,94 EUR un nokavējuma procentus 453,38 EUR, kopā 2827,32 EUR; piedzinusi no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam nomas maksas parādu 1236,81 EUR un nokavējuma procentus 305,36 EUR, kopā 1542,17 EUR; tiesa atzinusi prasītājam tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas /pers. C/ likumiskos 6 procentus gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas 2373,94 EUR; atzinusi prasītājam tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas /pers. B/ likumiskos 6 procentus gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas 1236,81 EUR. Bez tam tiesa piedzinusi no atbildētājām par labu /pers. D/ tiesas izdevumus 320,57 EUR.

Tiesa atzinusi, ka starp pusēm nav strīda par prasītājam piederošo nekustamo īpašumu - zemes gabalu, kas atrodas Rīgā, /adrese/ ar kadastra Nr./numurs A/, uz kura atrodas atbildētājām piederoša dzīvojamā māja un palīgceltnes. Tiesa spriedumā kļūdaini norādījusi, ka atbildētājai /pers. B/ pieder 3/5 domājamās daļas no minētā īpašuma, bet /pers. C/ - 2/5 domājamās daļas no minētā īpašuma.

Tiesa atsaukusies uz Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumu lietā Nr.C28098108, ar kuru pusēm ir noteikts nomas priekšmets - zemes gabals 1100 m2 platībā Rīgā, /adrese/ kā arī noteikta nomas maksa - līdz Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija sprieduma lietā Nr.C28098108 spēkā stāšanās dienai 5% gadā no zemes gabala kadastrālās vērtības, bet pēc sprieduma spēkā stāšanās 6% gadā no zemes gabala kadastrālās vērtības.

Tiesa, pamatojoties uz Civillikuma 2124.pantu, konstatējusi, ka starp pusēm pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības.

Tiesa konstatējusi, ka, atbilstoši Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumam lietā Nr.C28098108, nomas līgums pusēm noslēdzams uz 10 gadiem, tādejādi atbilstoši Civillikuma 2142.pantam, nomas maksa par katru pusgadu atbildētājām kā nomniecēm ir jāsamaksā līdz iepriekšējā pusgada beigām.

Tiesa atsaukusies uz prasītāja /pers. D/ 2012.gada 3.aprīlī rakstīto un atbildētājām nosūtīto pieprasījumu par sprieduma izpildi, kurā lūgts līdz 2012.gada 15.aprīlim (ieskaitot) samaksāt prasītājam uz pieprasījumā norādīto norēķinu kontu nomas maksu Ls 3420,11 apmērā (par periodu līdz 2012.gada 31.martam).

Tiesa atzinusi, ka atbildētājas ir kavējušas nomas maksas termiņus, kā arī nav veikušas nomas maksas samaksu pilnā apmērā. Tiesa atzinusi, ka par laiku no prasības celšanas līdz 2014.gada 27.martam atbildētājas daļēji dzēsušas parādu, tādējādi atbildētāju nomas maksas parāds par laika periodu no 2000.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.martam sastāda 3510,75 EUR. Tiesa atzinusi, ka no /pers. C/ par labu prasītājam piedzenams nomas maksas parāds 2373,94 EUR apmērā, bet no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam- nomas maksas parāds 1236,81 EUR apmērā.

Tiesa spriedumā norādījusi, ka atbildētājas nav iesniegušas nevienu pierādījumu par zemes nomas maksas samaksu pilnā apmērā, tāpēc tiesa atzinusi par pierādītu un pamatotu prasītāja prasības aprēķinu.

Tiesa, apmierinot prasību daļā par nokavējuma procentu piedziņu, atsaukusies uz Civillikuma 2141., 1753. un 1756.pantu, un atzinusi, ka no atbildētājas /pers. C/ par labu prasītājam piedzenami nokavējuma procenti 453,38 EUR apmērā, bet no atbildētājas /pers. B/ nokavējuma procenti 305,36 EUR apmērā.

Tiesa norādījusi, ka tai nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto parāda summas apmēru, jo, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Attiecībā uz atbildētāju apgalvojumu, ka zemes nomas līgums, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumu civillietā Nr.C28098108, nav noslēgts prasītāja vainas dēļ, tiesa secinājusi, ka atbildētājas nav veikušas nekādas darbības, lai noslēgtu zemes nomas līgumu, jo pierādījumi par to lietā nav iesniegti.

Tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 195.pantu, atzinusi, ka ir nosakāmas arī prasītāja tiesības saņemt no abām atbildētājām likumiskos procentus - 6% gadā no neapmaksātās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija spriedumu atbildētājas /pers. C/ un /pers. B/ iesniegušas apelācijas sūdzību (l.l.94-98), kurā lūgušas /pers. D/ prasību pret /pers. C/ un /pers. B/ par nomas maksas parāda piedziņu apmierināt daļēji, piedzenot no atbildētājām atlikušo zemes nomas maksas parādu 110,42 EUR.

Atbildētājas norādījušas, ka spriedumam piekrīt daļā par nomas maksas samaksas pienākumu par 1100 kvm lielu zemes gabala nomu saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumu par 2011., 2012. un 2013.gadu (par 2011.gadu – 852,57 EUR, par 2012.gadu – 738,70 EUR, par 2013.gadu – 738,70 EUR, kopā 2329,97 EUR). Atbildētājas norādījušas, ka uz šo brīdi nedzēstā parāda daļa ir 110,42 EUR.

Pirmās instances tiesas spriedumā nav atspoguļoti argumenti, kāpēc atbildētājām pastāv nomas maksas parāds no 2000.gada 1.janvāra. Tiesa nav vērtējusi apstākli, ka kopš 2000.gada līdz 2007.gadam starp atbildētājām un prasītāju pastāvējušas nevis faktiskās zemes nomas piespiedu attiecības ar likumā noteiktajiem pienākumiem, bet gan prasītājs labprātīgi iznomājis zemi /pers. B/ 400 kvm platībā un /pers. C/ 700 kvm platībā saskaņā ar divpusēju vienošanos par zemes iznomāšanu attiecīgi viņām piederošām 3/5 un 2/5 domājamām daļām. Vienošanās pastāvējusi septiņus gadus, kuru laikā /pers. B/ maksājusi par zemes nomu Ls 15 gadā, bet /pers. C/- Ls 35 gadā. No sprieduma nav redzams, ka būtu ņemta vērā norādītā prasības priekšmeta aprēķina kārtība katrai atbildētājai no 2000.gada līdz 2007.gada.

Nav iegūti pierādījumi tiesas secinājumam, ka atbildētājas kavējušas nomas maksas samaksas termiņus. Prasītājs

pats no 2007.gada atteicies pieņemt nomas maksu un atteicies slēgt zemes nomas līgumu. Atbildētājas no 2007.gada līdz 2010.gadam ar VAS "Latvijas pasts" naudas pārvedumiem veikušas naudas pārvedumus prasītājam pēc viņa paša norādītās adreses. Tiesiskā darījuma priekšmets, apjoms un cena pusēm bija zināma jau no 2000.gada un atbildētājas rīkojušās atbilstoši Civillikuma 2125.panta prasībām. Pēc 2007.gada prasītājs atteicies pieņemt zemes nomas maksu, tāpēc atbildētājas bijušas spiestas griezties tiesā ar prasību par zemes nomas līguma noslēgšanu.

Nepiekrīt tiesas piedzītajiem nokavējuma procentiem, jo nav noticis nomas maksas termiņa kavējums, tādējādi nav pamata aprēķināt nokavējuma procentus. Pats prasītājs nav vēlējies noslēgt līgumu un izpildīt Rīgas apgabaltiesas 2011.gada spriedumu lietā Nr.C28098108.

Tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 8.panta otro daļu, norādot, ka atbildētājas nav spējušas iesniegt pierādījumus par vēršanos pie prasītāja ar lūgumu noslēgt zemes nomas līgumu. Tādā gadījumā tiesai bija jāuzliek atbildētājām pienākums iesniegt lietā vajadzīgos pierādījumus, taču minēto procesuālo pienākumu tiesa nav izpildījusi un tiesvedības laikā nav nodrošinājusi likumam atbilstošo procesuālo tiesību līdzvērtīgu izmantošanu.

Atbildētājas nepiekrīt tiesas secinājumam, ka ir pamatots prasītāja prasības aprēķins, kas norādīts prasības pieteikuma grozījumos. Tiesai bija jāvērtē nomas maksas aprēķina atbilstība likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" Pārejas noteikumu 7.punktam. Tiesa piedzinusi nomas maksu par 2008., 2009. un 2010.gadu saskaņā ar prasītāja iesniegto aprēķinu, bet nav ņēmusi vērā minēto Pārejas noteikumu 7.punktu, kas noteica, ka 2008., 2009. un 2010.gadā zemes nomas maksa nedrīkst pārsniegt iepriekšējam gadam aprēķināto zemes nomas maksas apmēru vairāk nekā par 25 procentiem. Zemes kadastrālā vērtība 2008. un vēlākajos gados pieauga septiņpadsmit reizes un tiesa to nav ņēmusi vērā.

2014.gada 30.janvārī /pers. B/ tiesas noteikto zemes nomas maksu ir samaksājusi par 2011., 2012., 2013.gadu un veikusi iemaksu par 2014.gadu – 300 EUR, kļūdaini pārvedumā norādot 2010.gadu, bet /pers. C/ 2014.gada 14.martā ir samaksājusi par 2011., 2012.gadu. 2014.gada 15.martā daļēji (110 EUR) apmaksājusi 2013.gada nomas maksu. Līdz ar to atbildētājas uzskata, ka atlikušais parāda apmērs ir tikai 110, 42 EUR, ko apņemas samaksāt

Apelācijas sūdzība pamatota ar Civilprocesa likuma 8., 92., 93.pantu, 97.panta trešo daļu, 413.pantu, 416.pantu, 418.panta pirmo daļu, Civillikuma 2124.pantu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmās daļas 2.punktu, Pārejas noteikumu 7.punktu.

Uz apelācijas tiesas sēdi prasītājs /pers. D/ nebija ieradies. Tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta pirmajai un piektajai daļai tiesas pavēsti nosūtījusi prasītājam uz viņa paša tiesai norādīto un viņa deklarēto dzīvesvietu. Līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta piektās daļas noteikumiem, prasītājam ir jābūt sastopamam viņa deklarētajā dzīves vietā. Bez tam tiesa nosūtījusi tiesas pavēsti arī prasītāja pirmās instances tiesas sēdē mutiski pilnvarotajam pārstāvim /pers. J/ uz viņa pirmās instances tiesai norādīto adresi, no kurienes pasta sūtījums atgriezts apelācijas tiesai. Apelācijas instances tiesai /pers. J/ par viņa adreses vai faktiskās atrašanās vietas maiņu lietas iztiesāšanas laikā informāciju nav sniedzis. Līdz ar to kolēģija uzskata, ka tiesa ir izpildījusi civilprocesā paredzēto pienākumu prasītāju informēt par lietas izskatīšanas datumu un laiku, tāpēc lieta izskatāma prasītāja /pers. D/ prombūtnē.

Atbildētāja /pers. C/ savā un pārstāvamās /pers. B/ vārdā, prasības pieteikumu neatzina, bet apelācijas sūdzību uzturēja spēkā pilnībā. /pers. C/ paskaidroja, ka abas kopīpašnieces jau kopš 2000.gada ir veikušas zemes nomas maksas samaksu atbilstoši tam, kā vienojušies ar prasītāju. Par to liecina veiktie maksājumi līdz pat 2007.gadam, ko prasītājs ir parakstījis. No 2007.gada prasītājs vairs zemes nomas maksu no viņām nav pieņēmis un visi pastā veiktie maksājumi atgriezti nomniecēm. Tieši tā iemesla dēļ abas atbildētājas pašas griezušas tiesā ar prasību par zemes nomas līguma noslēgšanu. Pēc Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija sprieduma spēkā stāšanās vairākkārt vērsušās pie prasītāja un iesniegušas viņam savu zemes nomas līguma projektu. Tomēr prasītājs to nav parakstījis un kontaktēšanās ar viņu bijusi neiespējama. Būtībā visu prasītāja norādīto nomas maksas parādu 2014.gadā ir samaksājušas un jau pēc apelācijas sūdzības iesniegšanas nomaksājušas arī norādītos 110,42 EUR. Līdz ar to uzskata, ka parādsaistību pret prasītāju nav. Nepiekrīt nokavējuma procentu aprēķināšanai, jo nomas līguma neslēgšanā un nomas maksas nepieņemšanā ir vainojams pats prasītājs, kurš patiesībā vēlas panākt situāciju, kad atbildētājām no sava īpašuma būtu jāaiziet.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies atbildētājas un atbildētājas /pers. B/ pilnvarotās pārstāves /pers. C/ paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

No lietas materiāliem ir redzams un par to nav strīda, ka prasītājam pieder un zemesgrāmatā ir reģistrēts nekustams īpašums Rīgā, /adrese/ kadastra numurs /numurs A/, sastāvošs no 6755 kvm zemes (l.l.8). Īpašums iegādāts ar pirkuma līgumu 1999.gada 12.februārī un zemesgrāmatā reģistrēts 2003.gada 21.janvārī.

Savukārt atbildētājām kopīpašumā pieder ēku īpašums /adrese/, kadastra numurs /numurs C/, sastāvošs no dzīvojamās ēkas un palīgceltnēm (l.l.9). Atbildētājai /pers.C/reģistrētas īpašuma tiesības uz 3/5 domājamām daļām no ēku īpašuma, bet /pers. B/ 2/5 domājamās daļas. Nav šaubu, ka abas atbildētājas īpašumu ieguvušas mantošanas ceļā. Kā norādīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 13.jūnija spriedumā, tad 2/5 domājamās daļas no ēku īpašuma 1977.gada 4.novembrī nopirkusi atbildētājas /pers. B/ māte /pers. N/, no kuras /pers. B/ savu daļu mantojusi saskaņā ar 1991.gada 12.septembra apliecību pēc tiesībām uz mantojumu pēc testamenta. Savukārt 3/5 domājamās daļas iepriekšējais nekustamā īpašuma ieguvējs /pers. O/ novēlējis /pers. C/, kura mantojuma tiesībās apstiprināta ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 1994.gada 21.marta spriedumu (l.l.10-13).

Jau pieminētajā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 13.jūnija spriedumā, kurā lieta ir izskatīta starp tām pašām pusēm, ir atzīts, ka no nekustamo īpašumu iegūšanas apstākļiem "nevar secināt, ka puses ir likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" subjekti (l.l.10-13).

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 13.jūnija spriedumu tiesa uzlikusi par pienākumu /pers. B/, /pers.C/noslēgt ar /pers. D/ zemes nomas līgumu par zemes gabala /adrese/ Rīgā, kadastra numurs /numurs A/, 1100 kvm platībā ar zemes nomas maksu 6 procentu apmērā no zemes gabala kadastrālās vērtības gadā, ar līguma termiņu uz 10 gadiem. Bez tam tiesa atzinusi, ka starp /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ kopš 2000.gada 1.janvāra pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par iepriekš minētā zemesgabala zemes nomu ar nomas maksu 5 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Spriedums ir stājies likumīgā spēkā 2011.gada 2.augustā.

Prasītājs, norādot, ka atbildētājas nevēlas pildīt Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumu un nenoslēdz zemes nomas līgumu ar prasītāju, kā arī nemaksā tiesas noteikto zemes nomas maksu, 2012.gada 4.jūlijā cēlis tiesā prasību par zemes nomas maksas parāda piedziņu par periodu no 2000.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.martam.

Kolēģija atzīst par nepamatotu prasību daļā par laika periodu no 2000.gada 1.janvāra līdz 2002.gada 3.jūlijam, jo par minēto periodu ir iestājies prasības noilgums. Zemes noma ir pušu tiesiskā attiecība, kas rodas no darījuma. Tātad pušu tiesiskās attiecības apskatāmas no saistību tiesību aspekta. Līdz ar to kolēģijas ieskatā iestājas Civillikuma 1895.panta nosacījums, ka visas saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā. Tā kā prasītājs prasību par zemes nomas parāda piedziņu cēlis tikai 2012.gada 4.jūlijā, tad attiecīgi desmit gadu termiņā iekļaujas laiks no 2002.gada 4.jūlija. Lai gan ar Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumu ir konstatētas faktiskās zemes nomas attiecības par periodu no 2000.gada 1.janvāra, tomēr kolēģijas ieskatā /pers. D/, ceļot pretprasību civillietā Nr.C28098108 un neprasot piedzīt zemes nomas maksas parādu par periodu no 2000.gada 1.janvāra, faktiski ir zaudējis tiesības prasīt arī šajā izskatāmajā lietā minētā parāda piedziņu prasības noilguma dēļ.

Līdz ar to kolēģijas ieskatā termiņš par kādu apskatāmas pušu zemes nomas tiesiskās attiecības un aprēķināms zemes nomas maksas parāds ir no 2002.gada 4.jūlija līdz 2014.gada 31.martam.

Nav šaubu, ka iznomājamās zemes platība un nomas maksas apmērs ir noteikts ar spēkā stājušos Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumu (l.l.10-13).

Tiesa noteikusi, ka iznomājamais zemes gabals /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, ir 1100 kv.m. Savukārt zemes nomas maksa, sākot ar 2002.gada 4.jūliju līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai, t.i. 2011.gada 1.augustam ir noteikta 5 % gadā no iznomājamās zemes kadastrālās vērtības, bet sākot ar 2011.gada 2.augustu- 6 % gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Kolēģija nevar pievienoties atbildētāju viedoklim, ka viņām jau agrāk ar prasītāju /pers. D/ ir pastāvējuši rakstveida zemes nomas līgumi par konkrēti iznomāto zemes daļu abām atbildētājām un konkrētu noteikto zemes nomas maksas apmēru.

Tas, ka pušu starpā būtu pastāvējuši tiesiski noslēgti darījumi, saskaņā ar kuriem veikti zemes nomas maksājumi, pats par sevi ir pretrunā arī ar Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumā konstatēto un tiesas spriedumu uzlikt par pienākumu noslēgt zemes nomas līgumu. Abas puses tiesā bija griezušās tieši ar tādu prasību- uzlikt par pienākumu noslēgt zemes nomas līgumu, līdz ar to nevar runāt par faktu, ka līgums pusēm jau būtu bijis iepriekš noslēgts.

Kolēģijas ieskatā atbildētāju iesniegtie parakstītie apliecinājumi par zemes iznomāšanu (l.l.28- 36) nav atzīstami par tiesīgi noslēgtiem zemes nomas līgumiem, bet gan par apliecinājumu, kas kalpo zināmas naudas summas samaksas pierādījumam.

Lietā nav strīda, ka atbildētājām nekustamais īpašums pieder kopīpašumā, tā reāla sadale nav notikusi. Atbildētājai /pers. C/ pieder nekustamā īpašuma 3/5 domājamās daļas, kas atbilst 660 kv.m iznomājamās zemes platībai, bet /pers. B/ pieder 2/5 domājamās daļas, kas atbilst 440 kv.m iznomājamās zemes platībai.

Kolēģija nevar piekrist arī atbildētāju apelācijas sūdzībā norādītajam argumentam, ka uz abām atbildētājām attiecināmi likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" Pārejas noteikumu 7.punkta nosacījumi par zemes nomas maksas ierobežojumiem 2008., 2009. un 2010.gadā, t.i., ka minētajos gados aprēķināmais nomas maksas apmērs nevarētu pārsniegt iepriekšējam gadam aprēķināto zemes nomas maksas apmēru vairāk nekā par 25 procentiem.

Kolēģijas ieskatā atbildētājas nav ne likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās", ne likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" subjekti, uz kuriem būtu attiecināmi paredzētie zemes nomas maksas apmēra ierobežojumi.

LR Satversmes tiesa ar 2009.gada 15.aprīļa spriedumu lietā Nr.2008-36-01, atzīstot likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās " Pārejas noteikumu 7.punktu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrās daļas pirmo teikumu un Pārejas noteikumu 40.punktu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam, jau bija atzinusi, ka minētās normas bijušas paredzētas citu cilvēku, proti, privatizēto dzīvokļu īpašnieku, tiesību aizsardzībai un tikušas pieņemtas, lai pasargātu privatizēto dzīvokļu īpašniekus no zemes nomas maksas straujas palielināšanās.

Arī Augstākās tiesas Senāts 2012.gada 28.jūnija spriedumā lietā SKC-277/2012 ir atzinis, ka likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otro daļu un līdz ar to šā likuma Pārejas noteikumu 7.punktu saturu nav iespējams noskaidrot atrauti no likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrās daļas, kurā bija paredzēti ierobežojumi nomas maksas apmēram valsts un pašvaldību dzīvojamo mājās esošo privatizācijas objektu īpašniekiem. "Gan likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās "12.panta otrajā daļā noteiktais 5 % ierobežojums zemes nomas maksai zem daudzdzīvokļu dzīvojamām mājām, gan likuma "Par valsts un pašvaldību

dzīvojamo māju privatizāciju " 54.panta otrajā daļā paredzētais nomas maksas ierobežojums privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašniekam ir paredzēts ar mērķi pasargāt dzīvokļu īpašniekus no nesamērīgi augstiem mājas uzturēšanas izdevumiem- tātad dzīvokļu īpašnieku aizsardzībai (sk. Satversmes tiesas 2009.gada 15.aprīļa spriedums lietā nr.2008-36-01). Tāpat arī šo abu minēto likumu pārejas noteikumos paredzēto nomas maksas pieauguma ierobežojumu leģitīmais mērķis ir bijis aizsargāt tieši dzīvokļu īpašnieku tiesības un līdzsvarot tās ar zemesgabala īpašnieka tiesiskajām interesēm (sk. Satversmes tiesas 2011.gada 27.janvāra spriedums lietā Nr.2010-22-01)".

Līdz ar to kolēģija analogi augstākas instances tiesas atzinumam uzskata, ka minētie ierobežojumi attiecas uz privatizēta dzīvokļa vai mākslinieka darbnīcas īpašniekiem, nevis uz jebkuras privātmājas kopīpašniekiem.

Apelācijas sūdzībā, norādot tikai uz likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" Pārejas noteikumu 7.punktu, apelācijas sūdzības iesniedzējas minēto normu vēlas piemērot atrauti no paša pamata likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otro daļu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju", kuros ir noteikts, ka šāds ierobežojums bijis piemērojams tikai attiecībā uz privatizēto daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašumu īpašniekiem.

Tomēr abas atbildētājas nekustamo īpašumu, kas viņam pieder kopīpašumā un nav uzskatāms par daudzdzīvokļu māju atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 1.pantam, ir ieguvušas nevis privatizācijas rezultātā, bet gan mantošanas ceļā. Līdz ar to kolēģijas ieskatā zemes nomas maksas aprēķina ierobežojumi uz atbildētājām nevar tikt attiecināti.

Nav šaubu, ka pusēm pastāv piespiedu zemes nomas tiesiskās attiecības, ko jau konstatējusi Rīgas apgabaltiesa savā 2011.gada 13.jūnija spriedumā, un atbilstoši Civillikuma 2112.pantam par lietas, šajā gadījumā zemes, lietošanu ir jāmaksā.

Kolēģija nevar piekrist pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajam secinājumam, ka prasītāja zemes nomas maksas aprēķins būtu pilnībā pareizs. Pirmkārt, kā jau norādījusi kolēģija, tad nomas maksas parāda piedziņai, kuru prasītājs ir aprēķinājis no 2000.gada līdz 2002.gada 3.jūlijam, ir iestājies noilgums. Otrkārt, nepamatoti prasītājs savā aprēķinā par periodu no 13.06.2011. līdz 1.08.2011. zemes nomas maksu aprēķinājis 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības (l.l.5). Kā tiesa konstatējusi un par to nav strīda, ka Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedums, ar kuru noteikts zemes nomas maksas apmērs turpmākajam laikam 6 % apmērā, ir stājies spēkā 2011.gada 2.augustā. Tātad tikai sākot ar minēto datumu prasītājs bija tiesīgas aprēķināt zemes nomas maksu 6 % gadā no kadastrālās vērtības, bet līdz 2011.gada 1.augustam, ieskaitot, zemes nomas maksa bija jārēķina kā noteikts tiesas spriedumā 5% gadā no zemes gabala kadastrālās vērtības.

Lietā pusēm pēc būtības nebija strīda par iznomājamās zemes kadastrālajām vērtībām, kā arī nomas maksas aprēķināšanas principu, ko prasītājs iekļāvis savā zemes nomas maksas parāda aprēķinā katrai atbildētājai (l.l.69-72).

Kolēģija, veicot zemes nomas maksājuma aprēķina pārbaudi par periodu no 2002.gada 4.jūlija līdz 2014.gada 31.martam, un ņemot vērā, ka līdz 2011.gada 1.augustam zemes nomas maksa aprēķināma 5 % apmērā no zemes gabala kadastrālās vērtības, bet sākot ar 2011.gada 2.augustu- 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, atzīst, ka par periodu no 2002.gada 4.jūlija līdz 2013.gada 31.decembrim /pers. C/ kopējais zemes nomas maksājums aprēķināms Ls 2749,38 jeb 3912,01 EUR apmērā, plus 108, 96 EUR par periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.martam.

Savukārt /pers. B/ kopējais zemes nomas maksājums par periodu no 2002.gada 4.jūlija līdz 2013.gada 31.decembrim aprēķināms Ls 1832,86 jeb 2607,92 EUR apmērā, plus 72,64 EUR par periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.martam.

Kopā tiesas aprēķinātā zemes nomas maksa par periodu no 2002.gada 4.jūlija līdz 2014.gada 31.martam /pers. C/ sastāda 4020,97 EUR, bet /pers. B/- 2680,56 EUR.

Minētais aprēķins pa periodiem, ņemot vērā kadastrālās vērtības izmaiņas un katras atbildētājas attiecīgi piederošo ēku īpašuma domājamo daļu, ir sekojošs:

04.07.2002.- 31.12.2002.	/pers. C/ 5,88 Ls,	/pers. B/ 3,92 Ls
01.01.2003.-31.12.2003.	/pers. C/ 22,16 Ls	/pers. B/ 14,78 Ls
01.01.2004.-31.12.2004.	/pers. C/ 31,35 Ls	/pers. B/ 20,90 Ls
01.01.2005.-31.12.2005.	/pers. C/ 31,35 Ls	/pers. B/ 20,90 Ls
01.01.2006.- 31.12.2006.	/pers. C/ 31,35 Ls	/pers. B/ 20,90 Ls
01.01.2007.-31.12.2007.	/pers. C/ 31,35 Ls	/pers. B/ 20,90 Ls
01.01.2008.- 31.12.2008.	/pers. C/ 540,87 Ls	/pers. B/ 360,58 Ls
01.01.2009.- 31.12.2009.	/pers. C/ 540,87 Ls	/pers. B/ 360,58 Ls
01.01.2010.-31.12.2010.	/pers. C/ 540,87 Ls	/pers. B/ 360,58 Ls
01.01.2011.-31.12.2011.	/pers. C/ 351,18 Ls	/pers. B/ 234,13 Ls
01.01.2012.-31.12.2012.	/pers. C/ 311,50 Ls	/pers. B/ 207,60 Ls
01.01.2013.-31.12.2013.	/pers. C/ 310,65 Ls	/pers. B/ 207,09 Ls
01.01.2014.- 31.03.2014.	/pers. C/ 108,96 EUR	/pers. B/ 72,64 EUR.

No lietas materiāliem ir redzams un par to pusēm nav strīda, ka pakāpeniskus zemes nomas maksājumus atbildētājas ir veikušas un, ceļot sākotnējo prasību, prasītājs to nebija ņēmis vērā.

No lietas materiāliem (l.l.28-36) un paša prasītāja lietā iesniegtā otrā parāda aprēķina atsevišķi katrai atbildētājai (l.l.69-72) ir redzams, ka arī prasītājs neapstrīd faktu, ka atbildētājas ir daļēji segušas zemes nomas maksājumus, t.i. /pers. C/ līdz 2014.gada 16.martam kopumā 1431,84 EUR apmērā, bet /pers. B/ līdz 2014.gada 6.februārim 1299,40 EUR

apmērā. Pēc pirmās instances tiesas sprieduma pieņemšanas /pers. C/ vēl nomaksājusi 227,92 EUR (l.l.139,140), tādējādi sedzot zemes nomas maksājumus 1659,76 EUR apmērā.

Tātad kolēģijas ieskatā uz prasības pieteikuma izskatīšanas brīdi atbildētājām zemes nomas maksājumu parāds prasītājam sastāda /pers. C/ 2361,21 EUR un /pers. B/ 1381,16 EUR.

Tā kā prasītājs /pers. D/ attiecībā pret atbildētāju /pers. B/ cēlis prasību tiesā par zemes nomas parāda piedziņu 1236,81 EUR apmērā, tad kolēģijai nav pamata palielināt piedzenamo parāda apmēru un prasītāja prasība par zemes nomas maksas parāda par periodu no 2002.gada 4.jūlija līdz 2014.gada 31.martam ir apmierināma attiecīgi piedzenot no /pers. C/ 2361,21 EUR, bet no /pers. B/ 1236,81 EUR.

Lai gan prasītājs ir cēlis prasību un pirmās instances tiesa to ir apmierinājusi arī par nokavējuma procentu piedziņu no abām atbildētājām, tomēr kolēģija atzīst, ka daļā par nokavējuma procentu piedziņu prasība ir noraidāma.

Lietā nav strīda, ka pusēm nav bijis tiesīgi noslēgta zemes nomas līguma, kā arī nav panākta vienošanās par zemes nomas maksājumu kārtošanas termiņiem. Prasītājs savā prasības aprēķinā ir norādījis dažādus zemes nomas maksas samaksas termiņus, līdz ar to arī par dažādiem termiņiem (tai skaitā arī pa ceturkšņiem) aprēķinājis nokavējuma procentus. Savukārt pirmās instances tiesa, apmierinot prasību par nokavējuma procentu piedziņu prasītāja norādītajā apmērā, ir vadījusies no Civillikuma 2142.panta, kur paredzēts nomas maksas samaksas pienākums par katru pusgadu līdz iepriekšējā pusgada beigām. Tādējādi prasītāja un pirmās instances tiesas nokavējuma procentu aprēķina kārtība atšķiras, jo ņemot vērā atšķirīgos samaksas termiņus un abu prasītāju periodiski veiktos maksājumus, ir atšķirīgi arī nokavējuma termiņi. Tanī pašā laikā pirmās instances tiesa nekādu nokavējuma procentu pārrēķinu nav taisījusi.

Kolēģijas ieskatā tiesai šajā gadījumā ir pamats atsvabināt abas atbildētājas no nokavējuma procentu piedziņas par iepriekšējo periodu, jo kolēģijas ieskatā abas atbildētājas nav vainojamas ne nomas līguma nenoslēgšanā ar prasītāju, ne vieglprātībā vai nolaidībā attiecībā pret nomas maksājumu veikšanu (Civillikuma 1657.pants).

Pie minētā secinājuma kolēģija nonākusi sekojošu iemeslu dēļ.

No lietas materiāliem, un konkrēti no Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija sprieduma, ir redzams, ka lietu par zemes nomas līguma noslēgšanu un zemes nomas attiecību būtisko sastāvdaļu noteikšanu patiesībā 2008.gada 13.martā ir ierosinājušas abas atbildētājas (l.l.10-13). No sprieduma izriet, ka tieši atbildētājas jau kopš 2000.gada centušās panākt ar prasītāju vienošanos par zemes nomas līguma noslēgšanu.

Arī 2007.gada 8.novembrī tieši atbildētājas ir nosūtījušas prasītājam zemes nomas līguma projektu un uzaicinājušas vienoties par nomas līguma noslēgšanu (l.l.101, 102-105).

Tāpat no lietas materiāliem ir redzams, ka sākotnējās paša prasītāja pieņemtās zemes nomas maksas ir bijušas nelielas un abas atbildētājas tās ir maksājušas laikā no 2000.gada līdz 2007.gadam (l.l.28-36), ko, iesniedzot sākotnējo prasību, prasītājs nebija ņēmis vērā un atspoguļojis.

Lietā netiek apstrīdēts fakts, ka kopš 2007.gada arī abas atbildētājas sev pieņemamo zemes nomas maksas apmēru prasītājam ir pārskaitījušas ar pasta starpniecību, taču 2007., 2008. un 2009.gadā sūtījumi ir atgriezti atbildētājām (l.l.37-45). Tātad prasītājs pats nav ņēmis pretī viņam nosūtītos nomas maksājumus. Tanī pašā laikā, nepieņemot nomas maksājumus un neesot starp pusēm noslēgtam zemes nomas līgumam, prasītājs arī ceļot pretprasību Rīgas apgabaltiesā lietā Nr.C28098108, nav prasījis piedzīt nekādus zemes nomas maksas parādus vai nokavējuma procentus.

Tāpat no lietas materiāliem ir redzams, ka pēc Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija sprieduma lietā Nr.28098108, CA-1139-11/5 spēkā stāšanās tieši atbildētājas 2012.gada 6.augustā nosūtījušas prasītājam zemes nomas līguma projektu, uzaicinot vienoties par nomas līguma slēgšanu (l.l.106, 107, 108-111). Atkārtotu uzaicinājumu prasītājam atbildētājas nosūtījušas 2013.gada 18.martā un 3.septembrī (l.l.112, 113, 114-117, 122, 123).

Bez tam, kā redzams no lietas materiāliem, tad tieši atbildētāja /pers. B/ 2012.gada 25.oktobrī ir griezusies Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā un nedaudz vēlāk arī Rīgas apgabaltiesā, lūdzot izskaidrot sprieduma izpildīšanu lietā Nr.C28098108, jo prasītājs neparaksta zemes nomas līgumu (l.l.118, 119, 120, 121).

Tātad no visa minētā ir secināms, ka atbildētājas ir izrādījušas iniciatīvu zemes nomas tiesisko attiecību sakārtošanā, līdz ar to arī zemes nomas maksājumu kārtošanā. Sākotnēji atbildētājas ir maksājušas tos maksājumus, kādus par pietiekamiem ir atzinis pats prasītājs, bet pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās ir izrādījušas savu iniciatīvu nomas tiesisko attiecību rakstiskā noformēšanā, kas sevī ietver arī nomas maksas samaksas termiņu un citu līguma nosacījumu paredzēšanu, bez kuriem būtībā pareiza nomas maksas parāda apmēra un nokavējuma noteikšana nav iespējama. No atbildētājām neatkarīgu iemeslu dēļ nomas līgumu prasītājs nav parakstījis.

Pēc būtības pušu starpā visu laiku arī pastāvējis strīds par likumā paredzēto nomas maksas ierobežojumu attiecināšanu uz abām atbildētājam. Līdz ar to kolēģija uzskata, ka arī atbildētāju pamatotās šaubas par nomas maksas apmēru, ir vērtējamas kā viens no iemesliem nomas maksas nokavējumā (Civillikuma 1656.pants). Nav šaubu, ka sākotnēji nomas maksas apmērs atbildētājām bijis salīdzinoši neliels, taču sākot ar 2008.gadu nomas maksas pieauguma lēciens ir vērtējams kā ievērojams, līdz ar to atbildētājām varēja būt pamatotas šaubas par iepriekš apelācijas sūdzībā un tiesas motīvos pieminēto likuma normu piemērošanu attiecībā uz nomas maksas apmēra ierobežojumiem.

Arī Augstākās tiesas Senāts savā judikatūrā ir atzinis, ka, pastāvot pušu starpā strīdam par maksājamo naudas summu, Civillikuma 1759.panta 1.punkts par nokavējuma procentiem nav piemērojams (sk. Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 12.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-262, 2011.gada 21.decembra spriedumu lietā Nr. 455, 2012.gada 5.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-366).

Ņemot vērā iepriekš norādīto, kolēģija atzīst, ka prasība par nokavējuma procentu piedziņu par periodu no 2011.gada 13.augusta līdz 2014.gada 31.martam ir noraidāma.

Tā kā precīzu nomas maksas parāda apmēru tiesa noteikusi tikai ar spriedumu, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta pirmo daļu pēc sprieduma spēkā stāšanās ir atzīstamas /pers. D/ tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. C/ likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas EUR 2361,21, bet no /pers. B/ likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas EUR 1236,81.

No iepriekš minētā izriet, ka pirmās instances tiesa nav izdarījusi lietā iesniegto pierādījumu saturam pilnībā atbilstošus secinājumus par pušu starpā pastāvējušām tiesiskām attiecībām, abu pušu lomu nomas tiesisko attiecību noregulēšanā un atbildētāju veiktajiem maksājumiem. Līdz ar to tiesa bez pietiekama pamata prasību apmierinājusi pilnībā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā ir taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājs /pers. D/ cēlis tiesā prasību ar tās grozījumiem prasības summas 3070,85 Ls apmērā, nomaksājot valsts nodevu 219,80 Ls tikai no sākotnējās prasības, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 5,50. Kopumā ir apmierināta prasība par summu 2528,70 Ls, no kuriem maksājamā valsts nodeva ir Ls 180,99 jeb 257,53 EUR.

Ņemot vērā katras atbildētājas domājamo daļu, par kādu celta prasība pret katru atbildētāju, no atbildētājām piedzenami sekojoši tiesas izdevumi proporcionāli pret katru atbildētāju apmierinātajai prasības daļai: no /pers. C/ valsts nodeva Ls 108,60 jeb 154,51 EUR plus ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 159,21 EUR, bet no /pers. B/ par labu prasītājam valsts nodeva Ls 72,40 jeb 103,02 EUR plus ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,13 EUR , kopā 106,15 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39. un 42.pantam lietā piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Lietā pirmajā tiesu instancē aprēķināti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,99 jeb 5,68 EUR. Apelācijas instances tiesā izlietoti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,30 EUR. Tātad kopā divās tiesu instancēs izlietoti 14, 98 EUR, no kuriem 7,83 EUR nomaksājis prasītājs prasību ceļot. Ņemot vērā to, ka apelācijas tiesa apelācijas sūdzību daļēji apmierinājusi, neapmaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,15 EUR piedzenami par labu valstij no abām pusēm, proporcionāli prasības apmierinātajai un noraidītajai daļai. No kopējās prasības apmierināti 82,34 % , bet noraidīti 17,66 %. Tātad no 7,15 EUR 17,66 % jāatlīdzina prasītājam, bet pārēja daļa atbildētājām proporcionāli viņu kopīpašuma daļām. Tādējādi no prasītāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,26 EUR, no atbildētājas /pers. C/ 3,53 EUR, bet no /pers. B/ 2,36 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204^1.pantu pusēm nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei- 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no tiesas sēdē noskaidrotā un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

/pers. D/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, zemes nomas maksas parādu par periodu no 2002.gada 4.jūlija līdz 2014.gada 31.martam EUR 2361,21, tiesas izdevumus 159,21 EUR- kopā 2520,42 EUR (divi tūkstoši pieci simti divdesmit euro, 42 centi), atzīstot /pers. D/ tiesības no sprieduma spēkā stāšanās laika līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas EUR 2361,21.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu prasītājam /pers. D/, personas kods /personas kods/, zemes nomas maksas parādu par periodu no 2002.gada 4.jūlija līdz 2014.gada 31.martam EUR 1236,81, tiesas izdevumus 106,15 EUR- kopā 1342,96 EUR (viens tūkstotis trīs simti četrdesmit divi euro, 96 centi), atzīstot /pers. D/ tiesības no sprieduma spēkā stāšanās laika līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas EUR 1236,81.

Pārējā daļā /pers. D/ prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,26 EUR.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,53 EUR, bet no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,36 EUR.

Noteikt termiņu tiesas sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā, skaitot no pilna sprieduma sastādīšanas datuma 2014.gada 19.decembra, LR Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451.,452.pantos paredzētajos gadījumos, kasācijas sūdzību iesniedzot Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Pinne

Tiesneši S.Bakmane

A.Bukavs